

„Ђао, ти!“ – Пјумини/Марини

“Ђао, ти” је књига са најмањим бројем страна коју сам до сада прочитала. Без обзира на то, свакако бих је препоручила свим вршњацима.

Ово није класична књига, већ скуп писама које је једна храбра девојчица слала дечку који јој се свидео првог дана средње школе. Ова девојчица је на један оригиналан и занимљив начин показала својој симпатији да јој се свиђа. Написала му је писмо и убацила у ранац. Њега је заинтригирало то што у разреду постоји неко коме се баш он допада. Тада почиње њихово дописивање. Једно другом су остављали писма иза табле. Преко њих су се полако упознавали и делили тајне. Обоје су са нестрпљењем и усхићењем чекали ново писмо. По мом мишљењу, најзанимљивији је део када он нагађа која би то девојчица могла да буде.

После многобројних писама, они постају дечко и девојка.

Док сам читала ову књигу, размишљала сам како ће изгледати мој први дан средње школе, упознавање са новим другарима, професорима и све остало, али једно знам, а то је да ћу се тада сигурно сетити књиге “Ђао, ти”.